

<http://physicsweb.org/article/news/10/12/14>

2006/12/22

بینی ی کوانتمی

یک گروه فیزیک‌پیشه در بریتانیا ادعا می‌کنند ممکن است حس - بولیایی ی ما بر اساس - تونل زنی ی الکترون‌ها بین - گیرنده‌ها یی در بینی باشند. مارشال سُن هام [1] و هم‌کاران - ش از یونیورسیتی کالج - لندن (یوسی‌ال) [2] محاسباتی انجام داده اند که بر اساس - نتایج - آن‌ها بینی با تبدیل - ارتعاش‌ها ی ملکولی به جریان - الکتریکی (علاوه بر تشخیص - شکل - ملکول‌ها) بوها را آشکار می‌کنند [3].

بیشتر - دانش‌پیشه‌ها معتقد اند شکل - ملکول است که بوی آن را تعیین می‌کند، و بولیایی ی ما با گیرنده‌ها یی در بینی انجام می‌شود که به طور - انتخابی با ملکول‌ها یی با شکل‌ها ی معین پی وند برقرار می‌کنند. اما این فرضیه نمی‌تواند توضیح دهد ملکول‌ها یی با شکل‌ها یی بسیار متفاوت با هم هستند که بوی یکسان دارند، یا ملکول‌ها یی با شکل - یکسان اما جرم‌ها ی متفاوت با هم هستند که بوها یی بسیار متفاوت با هم دارند.

بعضی دانش‌پیشه‌ها کوشیده اند این تناقض‌ها را بر این اساس توضیح دهند که هر ملکول ی یک مجموعه نوسان - خاص - خود دارد و این‌ها را می‌شود با گیرنده‌ها یی در بینی آشکار کرد. اما این فرضیه مشکلی داشته و آن هم نبود - سازوکاری مناسب برای تبدیل - این نوسان‌ها به سیگنال ی است که بشود آن را به مغز فرستاد. این پژوهش‌گران - یوسی‌ال حساب کرده اند تونل زنی ی الکترون می‌تواند پل - بین - نوسان‌ها ی ملکولی و بو را برقرار کند. کار - آن‌ها بر اساس - مدلی است که ابتدا در 1996 به وسیله ی لوکا تورین [4] پیش‌نهاد شد. تورین (که آن موقع در یوسی‌ال بود) پیش‌نهاد کرده بود گیرنده مثل - یک کلید - الکتریکی رفتار می‌کند که وقتی به ملکولی با ویژه‌گی‌های ارتعاشی ی خاص وصل می‌شود می‌گذارد جریان بگذرد. او ضمناً پیش‌نهاد

کرده بود سازوکار. کلیدزنی تونل زنی ی الکترون است. این یک پدیده ی کاملاً کوانتمی است که می دانند به خاطر پدیده ای به اسم تونل زنی ی فنون القاییده تحت تئییر ارتعاش ها قرار می گیرد.

سُنْ‌هَام و هِمْ‌كَارَانَ ش این فکر. تورین را یک گام پیشتر برده اند و آهنگ حرکت های الکترونی بی را که انتظار می رود در یک گیرنده ی فرضی رخ دهد حساب کرده اند. این محاسبات نشان می دهند وقتی یک ملکول بوا بس آمدنوسان مناسب به گیرنده وصل می شود، جریان الکترون به طور چشمگیری زیاد می شود.

سُنْ‌هَام و هِمْ‌كَارَانَ ش دارند داده های حاصل از آزمایش ها بی درباره ی پاسخ گیرنده ها به ملکول های مختلف را بررسی می کنند و امیدواراند محاسبات شان فیزیک پیشه های دیگر را تشویق کند آزمایش های دیگری برای آزمودن این فرضیه انجام دهند. آندره هُرس فیلد [5] (یکی از اعضای گروه یوسی ال) می افزاید: ”ما با یک گروه تجربه گر هم در تماس ایم که می کوشند ساختار اتمی ی گیرنده های بولیایی را تعیین کنند.“

- [1] Marshall Stoneham
- [2] University College London
- [3] Physical Review Letters (in press)
- [4] Luca Turin
- [5] Andrew Horsfield